

2 nedeľa pôstna C 2022

AI V našom živote sa striedajú dobré zážitky, ktoré nás nabíjajú radosťou a silou, s ťažkými zážitkami, ktoré nám berú silu. Raz sme hore, raz zasa dole.

KE Dnešné evanjelium nám predstavuje extatický zážitok troch učeníkov, o ktorom Peter jasne hovorí: "Učiteľ, dobre je nám tu." Iný preklad hovorí: "Učiteľ, je dobré, že sme tu."

DI Ako toto evanjelium zapadá do pôstneho obdobia? Ak sa pozrieme o pár riadkov vyššie, ktoré dnes v evanjeliu nemáme citované, zistíme, že Ježiš práve oznámil svojim učeníkom, že bude musieť trpieť, že bude usmrtený a potom vstane z mŕtvych. Učeníci boli s Ježišom viac ako tri roky. Nadviazali s ním hlboký vzťah. Učeníci boli obdivovaní kvôli svojmu učiteľovi. Vďaka Ježišovi získali moc, prestíž, stali sa vtedajšími celebritami. Zostáva už len vybudovať Božie kráľovstvo na zemi ako Dávidovo. Všetko ide nádherne a v tom im Ježiš dáva akési Jóbovo posolstvo o utrpení a smrti. Ježiš si uvedomuje, že učeníkov jeho posolstvo úplne zmiatlo a boli hlboko sklúčení. Uvažoval teda, že by nebolo zlé ukázať aspoň trom z nich Božiu slávu, aby im táto skúsenosť pomohla, keď bude najhoršie.

Ale stále sme neodpovedali na otázku, prečo nám Cirkev dáva toto evanjelium v pôstnom období, keď je to taká extáza a šťastie. Vystáva otázka: máme niekde v evanjeliách príbeh s podobným náčrtom, ale iným obsahom? Ak myslíme na Olivovú horu, myslíme správne. Hora Tábor zjavuje Ježišovu slávu a traja učeníci zažívajú niečo úžasné. Olivová hora ukazuje Ježišovo najväčšie poníženie, smútok a zradu zo strany učeníkov. Na jednej strane extáza, na druhej hlboký smútok. Svetlo na hore Tábor, tma na Olivovej hore. Čo však spája tieto dve skúsenosti, hoci sa zdajú byť tak protikladné? Dve skutočnosti: v oboch prípadoch sa Ježiš modlí a učeníci spia.

PAR Spánok predstavuje ľudskú pasivitu, Ježišova modlitba odpoveď na každú životnú situáciu. V pôstnom období sa máme prebudiť z duchovnej letargie, z duchovného spánku a pasivity. Máme to robiť najmä prostredníctvom modlitby. Ježiš nám ukazuje, že sa máme modliť v dobrých i zlých časoch, v extatickom šťastí i v hroznom smútku a nešťastí. A tu máme všetci obrovské rezervy. Ak v našom živote všetko krásne funguje, máme tendenciu byť duchovne ospalí a všetko dobré od Boha považujeme za samozrejmosť. K modlitbe nás zvyčajne motivujú len ťažkosti života. Keď horíme pod krížmi života, zrazu sa začneme modliť. Ježiš nám však ukazuje, aby sme

nezabúdali na modlitbu, aj keď sa nám darí – na modlitbu vďaka a oslavy. Prežívate šťastie - modlite sa, ste nešťastní - modlite sa. Vo chvíľach nešťastia si pripomínajte chvíle veľkého šťastia - a to všetko v modlitbe.

Čo robí Ježiš pri modlitbe na hore Tábor a na Olivovej hore? Neponúka nám veľa obsahu. Ponúka nám však ďalšiu dôležitú skutočnosť: Ježiš trávi väčšinu času v tichu s Otcom. To je podstata jeho modlitby. Jeho modlitba nie je výkon - modlím sa dva ružence, 3 krížové cesty, 5 koruniek k Božiemu milosrdenstvu.

MY Myslím, že podstatu dnešnej evanjeliovej pravdy krásne vyjadril pápež Benedikt XVI. vo svojej katechéze zo 16. mája 2012. Hovorí: "Modlitba sa nesmie chápať len ako dobrý skutok /čin, výkon/, ktorý robíme vo vzťahu k Bohu, ako naša činnosť. Modlitba je predovšetkým dar, ovocie živej a oživujúcej prítomnosti Otca a Ježiša Krista v nás. Pavol v liste Rimanom píše: - Ani nevieme, za čo sa máme modliť. A tu sa za nás prihovára sám Duch so vzdychmi, ktoré sa nedajú vyjadriť. - Vieme, aké pravdivé sú slová apoštola, že nevieme, za čo sa máme modliť, chceme sa modliť, ale Boh je ďaleko a nám chýbajú myšlienky a slová, jazyk, ktorým by sme sa mohli obrátiť na Boha. Môžeme sa len otvoriť, dať svoj čas k dispozícii Bohu a čakať, že nám pomôže nadviazať skutočný dialóg. Tento nedostatok slov, ale zároveň túžba vstúpiť do kontaktu s Bohom, je modlitbou, ktorú Duch Svätý nielen chápe, ale aj nesie a tlmočí Bohu. Duch Svätý je ako tlmočník, ktorý nám pomáha pochopiť, čo chceme povedať sebe aj Bohu."

Podobne kardinál Sarah vo februárovom interview pre Rakúsky časopis povedal: „Hlboko ma dojíma, že Ježiš trávil 30 rokov v tichu Nazareta, v modlitbe a pri práci v prostredí Svätej rodiny Márie a Jozefa. Strávil 30 rokov bez toho, že by vyriekol slovo, akoby zbožne načúval svojho Otca, ktorý mu jeho poslanie presne vysvetľoval – veľmi náročné poslanie. Meditoval teda Božiu vôľu, ktorá sa vryla do jeho Srdca. A potom, ešte pred tým ako začal verejné účinkovanie, odobral sa na 40 dní a 40 nocí na púšť na bezprostredné stretnutie s Otcom. A na viacerých miestach Evanjelia vidíme Ježiša, ako sa sťahuje na púšť sám, alebo s učeníkmi. Pre Ježiša bola modlitba niečím ústredným.“

ADE Vráťme Bohu aspoň trochu času, ktorý nám každý deň dáva. Zostaňme v tichu. Duch Svätý preloží, čo je potrebné. Vo chvíľach radosti bude tlmočiť vďačnosť, vo chvíľach smútku bude tlmočiť nádej. Venujme Bohu svoj čas a zvyšok nechajme na Ducha Svätého. Je to nádherná skúsenosť, ale len vtedy, ak ju prežívame každý deň. Amen.